

2360. 8080. 8501. 8927. 9138. 9795. Bāṇ. P. 2, 7, 34. unter den Feinden Vishṇu's H. 220. शास्त्रादि m. Çāṭva's Feind als N. Vishṇu's 221, Schol. — 3) f. या vielleicht N. pr. eines Flusses gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97. — 4) n. die Wurzel der Çālva-Pflanze P. 4, 3, 166, Vārtt. 2, Schol. — Oesters शास्त्र geschrieben, aber nicht in den Bomb. Ausgg. Vgl. अनु०.

शास्त्रिक adj. (f. शास्त्रिका) von शास्त्र 1) gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 134. मनुष्य, कृषि 135, Schol. गो, यवागू 136. राजन् MBu. 5, 889. f. शास्त्रिका gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.

शास्त्रिकिनी f. N. pr. eines Flusses R. 6, 109, 49.

शास्त्राण m. Breiumschlag, Kataplasma Suçr. 2, 34, 7. 42, 17. 61, 21. 86, 13. 121, 4. 125, 7. 182, 13. 321, 16. 456, 1. hier und da शास्त्राण. Vgl. महा०.

शास्त्रसेनि m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 368 (VP. 193).

शास्त्रागिरि (शास्त्र + गिरि) m. N. pr. eines Berges gaṇa किंशुलकादि zu P. 6, 3, 117.

शास्त्रायन (von शास्त्र) adj.: राजन् ein Fürst der Çālva MBu. 2, 591.

शास्त्रिक m. ein best. Vogel, = लुङ्गूड u. s. w. Çāṭva im ÇKDr. (सा०).

शास्त्रिय gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97 (von शास्त्रा). m. pl. N. pr. eines Volkes P. 4, 1, 169. MBu. 3, 15576. 5, 2138. Davon शास्त्रिय ein Angehöriger oder Fürst der Çālveja P. 4, 1, 169. Auch mit स geschrieben.

शास्त्रियक m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 4, 972. 5, 5652.

1. शाव (vgl. शिशु) m. das Junge eines Thieres H. 338. HALJ. 2, 347. मृगः सार्धं शाविः HARIV. 15439. सिङ्ग 9105. Kām. Nitis. 7, 4. Ragh. 6, 3. 18, 36. Çāk. 105, 14. Spr. 3254. VARĀH. BRH. S. 104, 28. UTTARAH. 94, 6 (122, 12). MĀRK. P. 43, 54. RĪGĀ-TAR. 3, 112. SARVADARÇANAS. 119, 21. Vgl. मृग० (auch MBu. 3, 16164. R. 3, 24, 18. Çāk. 51. BHĀG. P. 4, 2, 12).

2. शाव (von शव) adj. einem Leichnam angehörig, von einer Leiche herrührend: कौरौ BHĀG. P. 2, 3, 21. कपाल HARIV. 384. कलेवर SIV. 5, 61 (श्याव MBu. 3, 16809. शाव ed. Bomb., welches NILAK. ohne alle Noth durch श्याम erklärt). स्वतनूद्व so v. a. entseelt HARIV. 1142 (शोच्य die neuere Ausg.). श्राविक PĀR. GRH. 3, 10. M. 5, 59. 61. fg. 74. JĀG. 3, 18. n. so v. a. शवमशौचम् MĀRK. P. 32, 23. शवशेषास्थिनिचय R. 2, 77, 22 fehlerhaft für सावशेष०, wie die ed. Bomb. liest.

3. शाव adj. fehlerhaft für श्याव H. 1396, v. l. und sonst.

शावक m. = 1. शाव AK. 2, 5, 38. करि० 2, 8, 2, 3. कुरङ्ग० Spr. (II) 1134. मृग० VARĀH. BRH. S. 48, 13. KĀURAP. 26. मूषिक० HIT. 113, 6. पत्ति० 18, 10. 19, 19. बक० 111, 20. प्रुक० Spr. 2981. पिक० RĪGĀ-TAR. 3, 107. मुनि० (°शावक gedr.) Brahmanenknahe Verz. d. Oxf. H. 17, b, No. 63, Z. 4 v. u.

शावता f. fehlerhaft für श्यावता ÇĀRṢG. SĀM. 1, 7, 70.

शावत् n. nom. abstr. von 1. शाव am Ende eines adj. comp.: द्वित्रिचतुः० der Krähen VARĀH. BRH. S. 95, 6.

शावर sowie die damit zusammengesetzten und davon abgeleiteten Wörter s. u. शावर u. s. w.

शावसायन m. patron. von शवस् Ind. St. 4, 373.

शावस्त, शावस्ति und शावस्ती s. शावस्त u. s. w.

शाश (von शश) adj. vom Hasen kommend: मांस Hasenfleisch JĀG. 1, 258.

शाशक adj. dass.: शाशकं (शशकं die neuere Ausg.) मृगमांसं च HARIV. 7843.

शाशबिन्द्व adj. (f. ई) von Çaçabindu stammend: कुमारः MBu. 7, 2324. प्रजा 12, 7579.

शौशादनक adj. von शशादन gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

शाशिक m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 354. शशिक ed. Bomb.

शाशत् m. N. pr. eines Lexicographen MĀD. Anh. 1 wohl nur fehlerhaft für शाशत, das gleichfalls in's Metrum passt.

शाशत् (von शशत् adv.) 1) adj. (f. ई) stetig, beständig, immerwährend, ununterbrochen, durchgängig, ewig AK. 3, 2, 22. 3, 4, 27, 213. TRĀK. 3, 3, 271. H. 1433. HALJ. 1, 125. शाशतीभ्यः समाभ्यः so v. a. für immer VS. 40, 8. शाशतीः समाः dass. MBu. 1, 5945. 3, 15634. 12, 9192. R. 1, 2, 18 (= UTTARAH. 27, 16. ed. Cow. 36, 7). 64, 20. BHĀG. P. 9, 14, 19. क्विम् TBu. 2, 5, 5, 2. Seele KATHOP. 2, 18. सुख 5, 12. ÇYETĀÇV. Up. 6, 12. M. 4, 232. 6, 80. श्रपो स्थानम् 1, 13. मूर्तिधर्मस्य 98. वर्णानामाचारः 107. 112. 118. 2, 244. 3, 146. 4, 259. 5, 36. 7, 4. 43. 8, 8. 9, 1. 37. 12, 123. BHAG. 14, 27. MBu. 1, 1166. 4034. 2, 2007. 3, 16806 (शाशतीः SIV. 5, 58 fehlerhaft). R. 1, 53, 12. 60, 27. 2, 60, 21. 85, 13. 97, 23 (106, 21 GORR.). 100, 26 (108, 25 GORR.). 4, 22, 14. 36, 5. NṢ. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 122. Suçr. 1, 3, 15. 312, 13. Kām. Nitis. 4, 77. RAGH. 14, 14. Çāk. 14, 12. Spr. (II) 292. 468, v. l. 1014. (I) 4820. VARĀH. BRH. S. 43, 54. °मन्दिर einen beständigen Wohnsitz habend 53, 88. MĀRK. P. 38, 19. 39, 8. BHĀG. P. 6, 16, 51. PRAB. 18, 6. PĀNĀT. 100, 6. श्र० MAITRĪUP. 1, 2. Spr. 5193. PĀNĀT. 4, 16. शाशतम् adv. stets, auf immer R. GORR. 2, 110, 12. 6, 101, 12. MĀLATĪM. 3, 5. — 2) m. a) die Sonne. — b) Bein. Çiva's ÇĀBĀRTHAK. bei WILSON. — c) Bein. Vjāsa's ÇĀBĀR. im ÇKDr. — d) N. pr. α) eines Sohnes des Çruta und Vaters des Sudhanvan VP. 4, 5, 12. — β) eines Lexicographen, Verfassers des Nānārthakoça, Uśāval. zu Uṣādis. 1, 114. Verz. d. Oxf. H. 113, b, 8. 126, a, 21. 162, b, 28. 167, a, 39. 182, a, No. 414. 183, a, 2. 185, b, 43. 195, b, 7; vgl. शाशत्. — 3) f. ई die Erde ÇĀBĀRTHAK. bei WILSON. — 4) n. a) Beständigkeit, Ewigkeit: तथैतद्धर्मशाशतम् MBu. 3, 1198. — b) Himmelsraum ÇĀBĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. परि०.

शाशतव (von शाशत) n. Beständigkeit, Ewigkeit MBu. 12, 7565.

शाशतिक adj. = शाशत Vop. 7, 16. fg. H. 1453, Schol. RV. PĀT. 13, 4. Nir. 4, 6. P. 2, 4, 9. 6, 4, 144, Vārtt. 6. Suçr. 1, 91, 16. Verz. d. Oxf. H. 178, a, No. 404.

शाशान m. N. pr. eines Mediciners Verz. d. B. H. No. 1006.

शाष्कुल adj. Fleisch genießend H. 429. Vgl. शौष्कुल.

शाष्कुलिक 1) adj. = शष्कुलीव gaṇa श्रुत्यादि zu P. 5, 3, 108. = शष्कुली भक्तिरस्य 4, 3, 96, Schol. — 2) n. eine Menge von शष्कुली Schol. zu P. 4, 2, 47 und 39, Vārtt. 3. AK. 3, 3, 40.

शौष्पक adj. von शष्प gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

शौष्पेय m. N. pr. eines Lehrers gaṇa शानकादि zu P. 4, 3, 106.

शौष्पेयिन् m. pl. die Schule des Çāshpeja ebend.

1. शाम्, शास्ति (अनुशिष्टे) DĀTUP. 24, 67. du. शिष्टम् P. 6, 4, 34. Vop. 3, 34. 9, 36. 3. pl. शासति P. 6, 1, 6. imper. शाधि 4, 85. Vop. 9, 8, 36. potent. शिष्यात्, imperf. 3. अशात् P. 8, 2, 73. 2. अशाम् und अशात् 74. vedisch und episch überaus häufig auch शासति u. s. w.; vedisch श-